

FRANCISZEK SZPRUTTA (1900-1969)

Urodził się 30 marca 1900 roku w Poniecu. Syn Antoniego i Józefy z domu Turla. Ukończył szkołę elementarną w rodzinnej miejscowości. Od 7 stycznia 1919 roku brał udział w powstaniu wielkopolskim na odcinku Grupy „Leszno”. Był dowódcą plutonu, a jednocześnie zastępcą dowódcy kampanii ponieckiej. Powstanie zakończył w stopniu plutonowego. Służbę wojskową kontynuował w 6. pułku strzelców wielkopolskich (późniejszy 60. pułk piechoty), z którym brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. W wojsku pozostawał do 1922 roku.

W tymże roku zawarł związek małżeński z Marianną Ludwiczak z Krajewic, gdzie zamieszkał. Miał czworo dzieci. Pracował w miejscowym majątku. Po II wojnie światowej prowadził własne gospodarstwo rolne. Należał do ZBoWiD. Awansowany został do stopnia podporucznika w stanie spoczynku.

Zmarł 29 października 1969 roku. Pochowany został na cmentarzu w Domachowie.

Odznaczony był m.in. Krzyżem Walecznych, Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym, Odznaką Grunwaldzką.

Muzeum w Gostyniu, *Ankieta personalna powstańców wielkopolskich*; informacje córki Marianny Wichlińskiej – zbiory rodzinne; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 219-220.